RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2009/138/GUSP

av den 16 februari 2009

om restriktiva åtgärder mot Somalia och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2002/960/GUSP

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

(1) Den 10 december 2002 antog rådet gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp [1] med anledning av FN:s säkerhetsråds resolutioner 733 (1992), 1356 (2001) och 1425 (2002) om ett vapenembargo mot Somalia.

(2) Den 20 november 2008 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1844 (2008) om införande av restriktiva åtgärder mot dem som försöker förhindra eller blockera en fredlig politisk process, eller mot dem som hotar de federala övergångsinstitutionerna i Somalia eller Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) med våld, eller som vidtar åtgärder för att underminera stabiliteten i Somalia eller i regionen.

(3) För tydlighets skull bör de åtgärder som införs genom gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp och de åtgärder som ska införas i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1844 (2008) sammanföras till ett enda rättsligt instrument.

(4) Gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp bör därför upphävas.

(5) Insatser av gemenskapen krävs för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Leverans eller försäljning av vapen och all dithörande materiel, inberäknat vapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående till Somalia från medlemsstaternas medborgare eller från medlemsstaternas territorier ska förbjudas vare sig de har sitt ursprung i deras territorier eller inte.

2. Direkt eller indirekt tillhandahållande till Somalia av teknisk rådgivning, ekonomiskt eller annat stöd samt utbildning med anknytning till militär verksamhet, särskilt inklusive teknisk utbildning och tekniskt bistånd i samband med tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av sådan utrustning som anges i punkt 1, från medlemsstaternas medborgare eller från medlemsstaternas territorier ska förbjudas.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla

a) leverans eller försäljning av vapen och all dithörande materiel, samt direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning, ekonomiskt eller annat stöd och utbildning med anknytning till militär verksamhet som endast är avsett som stöd till, eller för användning inom, det Amisomuppdrag som avses i punkt 4 i FN:s säkerhetsråds resolution 1744 (2007), eller som endast är avsett att användas av stater och regionala organisationer som agerar i enlighet med punkt 6 i FN:s säkerhetsråds resolution 1851 (2008) och punkt 10 i FN:s säkerhetsråds resolution 1846 (2008),

b) leverans eller försäljning av vapen och all dithörande materiel, samt direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning som endast är avsett som bistånd till utvecklingen av institutionerna inom säkerhetssektorn, i överensstämmelse med den politiska process som anges i punkterna 1, 2 och 3 i FN:s säkerhetsråds resolution 1744 (2007) och under förutsättning att den kommitté som upprättats genom punkt 11 i FN:s säkerhetsråds resolution 751 (1992) (nedan kallad *sanktionskommittén*) inte fattar ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter mottagandet av den berörda underrättelsen,

c) leveranser av icke-dödlig militär utrustning avsedd enbart för humanitärt bruk eller som skydd eller av materiel avsedd för unionens, gemenskapens eller medlemsstaternas institutionsuppbyggnadsprogram, även på säkerhetsområdet, som genomförs inom ramen för freds- och försoningsprocessen, enligt förhandsgodkännande från sanktionskommittén, eller skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militära hjälmar, som tillfälligt exporteras till Somalia av Förenta nationernas personal, företrädare för medierna, samt biståndsarbetare och åtföljande personal enbart för deras personliga bruk.

[1] EGT L 334, 11.12.2002, s. 1.

Artikel 2

Restriktiva åtgärder enligt artiklarna 3, 4.1, 5.1 och 5.2 ska införas mot personer och enheter som angetts av sanktionskommittén:

— Personer och enheter som utför eller lämnar stöd till handlingar som hotar freden, säkerheten eller stabiliteten i Somalia, inbegripet handlingar som hotar Djiboutiavtalet av den 18 augusti 2008 eller den politiska processen, eller som hotar de federala övergångsinstitutionerna eller Amisom med våld.

— Personer och enheter som bryter mot vapenembargot och dithörande åtgärder som avses i artikel 1.

— Personer och enheter som hindrar leveranser av humanitärt bistånd till Somalia, eller tillgång till, eller utdelning av humanitärt bistånd i Somalia.

Berörda personer och enheter förtecknas i bilagan.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska vidta erforderliga åtgärder för att hindra direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av vapen och militär utrustning samt direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning eller utbildning, ekonomiskt eller annat stöd inklusive investering, förmedling eller andra finansiella tjänster, avseende militär verksamhet eller tillhandahållande, försäljning, förmedling, tillverkning, underhåll eller användning av vapen och militär utrustning, till de personer eller enheter som avses i artikel 2.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska vidta erforderliga åtgärder för att förhindra att de personer som avses i artikel 2 reser in till eller passerar genom deras territorium.

2. Punkt 1 ska inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

3. Punkt 1 gäller inte om sanktionskommittén

a) från fall till fall fastställer att en resa är motiverad av brådskande humanitära skäl, inklusive religiösa skyldigheter,

b) från fall till fall fastställer att ett undantag på annat sätt skulle främja målen för fred och nationell försoning i Somalia och stabilitet i regionen.

4. När en medlemsstat enligt punkt 3 tillåter personer som angetts av sanktionskommittén att resa in till eller passera genom dess territorium, ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av det.

Artikel 5

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av de personer eller enheter som avses i artikel 2, eller som innehas av enheter som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av dem eller av personer eller enheter som handlar på deras vägnar eller under deras ledning, som angetts av sanktionskommittén, ska frysas. De berörda personerna eller enheterna anges i bilagan.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för, eller utnyttjas till gagn för, de personer eller enheter som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att täcka grundläggande utgifter, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) är avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,

c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel och ekonomiska resurser,

d) är nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält ett sådant beslut till sanktionskommittén och det har godkänts av denna,

e) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom, i vilket fall penningmedlen och de ekonomiska resurserna får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats innan sanktionskommittén fört upp den berörda personen eller enheten i förteckningen, och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i artikel 2, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till sanktionskommittén.

4. De undantag som avses i punkt 3 a, b och c kan göras efter det att den berörda medlemsstaten till sanktionskommittén har anmält att den avser att i förekommande fall bevilja tillgång till sådana penningmedel och ekonomiska resurser och sanktionskommittén inte har fattat ett negativt beslut inom tre arbetsdagar efter en sådan anmälan.

5. Punkt 2 ska inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller andra intäkter från dessa konton, eller

b) betalningar enligt avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före det datum då dessa konton blev föremål för restriktiva åtgärder,

under förutsättning att sådan ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

Artikel 6

Rådet ska upprätta förteckningen i bilagan och ändra den i enlighet med sanktionskommitténs beslut.

Artikel 7

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 8

Denna gemensamma ståndpunkt ska i förekommande fall ses över, ändras eller upphävas i enlighet med tillämpliga beslut som fattas av FN:s säkerhetsråd.

Artikel 9

Gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp ska upphöra att gälla.

Artikel 10

Denna gemensamma ståndpunkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

BILAGA

Förteckning över personer och enheter som avses i artiklarna 2, 3, 4 och 5